

Sygn. akt I C 210/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	Karolina Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2014 r. w Legionowie

z powództwa Prokura (...)

przeciwko T. K.

roszczenia z umów bankowych

powództwo oddała.

Sygn. akt: I C 210/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lutego 2014 r. powód Prokura (...) z siedzibą we W. wystąpił przeciwko T. K. o zapłatę 14 566,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2012 r. doszło do zawarcia pomiędzy powodem a (...) Bankiem (...) S. A. z siedzibą we W., zwanym dalej (...) umowy przelewu wierzytelności na podstawie, której Sprzedający przeniósł na rzecz powoda nieokreślone wierzytelności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przedłożone przez powoda.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył od Sprzedającego prawa do wierzytelności wobec pozwanego. Z załączonych przez powoda dokumentów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie nabyte. Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Sprzedającemu w stosunku do pozwanego. Brak więc dowodu, że powód posiada legitymację do dochodzenia roszczeń objętych niniejszym pozwem. W umowie przelewu wierzytelności (k. 5-8) nie ma żadnej wzmianki jakie wierzytelności zbywa Sprzedający, a wydruk nazwany przez powoda wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 9) nie ma waloru dowodowego.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił również istnienia roszczenia Sprzedającego wobec pozwanego. Powód nie przedstawił żadnego dokumentu, który potwierdzałby iż pozwany nie wywiązał się z umowy bankowej z dnia 6 grudnia 2008 r. Co więcej do pozwu nie załączono dokumentu potwierdzającego zawarcie w/w wskazanej umowy między Sprzedającym a pozwanym. Wobec nie udowodnienia, iż Sprzedający miał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy, nie mogło nastąpić skuteczne zbycie tej wierzytelności bowiem z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy.

Mając na uwadze, że roszczenie nie zostało udowodnione, Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jest stroną, która przegrała niniejszą sprawę zatem obowiązana jest ponieść koszty procesu.

Mając na uwadze powyższe przesłanki Sąd orzekł jak w sentencji.